

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความมีประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตลำไยและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตลำไยในอำเภอเถี จังหวัดลำพูน โดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross Section Data) ซึ่งทำการสำรวจเกษตรกรชาวสวนลำไยในอำเภอเถี จังหวัดลำพูน จำนวน 100 ราย

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 46-60 ปี ด้านการศึกษาพบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา สมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่มี 4 คน ด้านประสบการณ์ในการปลูกลำไยส่วนใหญ่ 0-10 ปี อาชีพที่นอกเหนือจากการทำสวนลำไยประกอบอาชีพรับจ้าง ด้านการเพาะปลูกลำไยของเกษตรกร พบว่า ส่วนใหญ่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่เพาะปลูกลำไยระหว่าง 1-10 ไร่ และลักษณะการถือครองที่ดิน ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่ดินเอง ด้านลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เป็นที่ ลักษณะดินเป็นดินร่วนดำ ส่วนใหญ่ใช้น้ำฝนในการเกษตร และพันธุ์ลำไยที่เกษตรกรนิยมปลูกมากที่สุด คือ พันธุ์อีดอ เนื่องจากเกษตรกรให้เหตุผลว่าราคาดี ด้านอายุของต้นลำไย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11-20 ปี จำนวนต้นลำไยที่ปลูกและให้ผลผลิตอยู่ที่ระหว่าง 101-200 ต้น ปริมาณผลผลิตที่ได้รับ 15,001-30,000 กิโลกรัม ดังนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่จึงได้รับรองมาตรฐานการจัดการทางเกษตรที่ดี (GAP) ด้านการตลาดและการขายผลผลิต พบว่า ส่วนใหญ่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการขายแบบเหมาสวน แหล่งรับซื้อส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าท้องถิ่น เนื่องจากให้ราคาสูง

เมื่อทำการประมาณสมการการผลิตฟังก์ชันพรมแดนการผลิตแบบเชิงเส้นสัมพันธ์ พบว่า ขนาดพื้นที่ปลูกลำไย แรงงานที่ใช้ในการผลิต ปุ๋ยเคมี, ปุ๋ยอินทรีย์ และน้ำฝน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณผลผลิตลำไย

ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตลำไยในอำเภอเถี จังหวัดลำพูน พบว่า ระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตลำไยของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.946 ซึ่งระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตลำไย มีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.967 และมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.911 เมื่อพิจารณาระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตลำไยตามระดับต่ำ ระดับปานกลาง และระดับสูง

พบว่า เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในเขตอำเภอสี จังหวัดลำพูน มีประสิทธิภาพทางเทคนิคการผลิตในระดับสูง คือ มีประสิทธิภาพทางเทคนิคมากกว่า 0.80 จำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคของการผลิตลำไยในอำเภอสี จังหวัดลำพูน พบว่า อายุของเกษตรกร (AGE) ส่งผลให้ความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคในการผลิตลำไยเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมาก จะเชื่อการผลิตแบบเดิมๆ มีการยอมรับ Technology ที่ต่ำ และเกิดการเรียนรู้ช้า ส่วนเกษตรกรที่มีอายุน้อย ย่อมพร้อมที่จะเปิดโลกเรียนรู้และยอมรับ Technology ได้ดีกว่า

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการวัดประสิทธิภาพการผลิตลำไยในอำเภอสี จังหวัดลำพูน สามารถจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเพื่อให้การผลิตลำไยของเกษตรกรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. จากผลการศึกษาความมีประสิทธิภาพ พบว่า ถ้าเกษตรกรมีการเพิ่มปัจจัยการผลิต ได้แก่ แรงงานที่ใช้ในการผลิต การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และการใช้ปุ๋ยเคมี จะส่งผลให้ปริมาณผลผลิตลำไยที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการเพิ่มปัจจัยดังกล่าวเกษตรกรควรมีการเพิ่มในปริมาณที่เหมาะสม เนื่องจากถ้ามีการเพิ่มปัจจัยการผลิตที่มากเกินไป จะส่งผลให้ผลผลิตลำไยที่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงตามกฎแห่งการลดน้อยถอยลงของผลได้ (Law of Diminishing Return)

2. จากผลการศึกษาความไม่มีประสิทธิภาพ พบว่า การศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติกับความไม่มีประสิทธิภาพในทิศทางตรงกันข้าม หมายถึง ถ้าเกษตรกรได้รับการศึกษามากขึ้น จะส่งผลให้ความไม่มีประสิทธิภาพในการผลิตลดลง ดังนั้นรัฐบาลควรส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับการศึกษาและให้หน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องเข้าไปจัดอบรมการเพาะปลูกลำไยเพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่เกษตรกร

3. จากการสอบถามเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เกษตรกรต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามาจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่เกษตรกรและติดตามผลผลิตอย่างจริงจัง ทั้งในด้านการเพาะปลูก การดูแลบำรุงรักษา การกำจัดโรคและแมลงศัตรูลำไย รวมถึงการใช้สารเคมีในการผลิตลำไยที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้เกษตรกรมีระบบการผลิตลำไยที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. จากการสอบถามเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เกษตรกรมีปัญหาทางด้านการขายผลผลิต เนื่องจากราคาลำไยตกต่ำ จากเดิมที่เคยขายให้พ่อค้าคนกลาง (สั่ง) เกษตรกรถูกกดราคา รัฐบาลจึงควรสนับสนุนแหล่งตลาดที่ยั่งยืนและให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกัน เพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรองราคา และควรให้เกษตรกรมีการแปรรูปสินค้า เพื่อให้เกิดความหลากหลายในผลิตภัณฑ์

5. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะนำปริมาณผลผลิตลำไยในฤดูและนอกฤดูมาเปรียบเทียบ เพื่อวิเคราะห์ความมีประสิทธิภาพทางเทคนิคและวิเคราะห์ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิค อันนำไปสู่การพัฒนาการผลิตลำไยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น